

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

2 აპრილი, 2020 წელი

ქ.თბილისი

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატა

მოსამართლე: მაკა გველესიანი

სხდომის სახე - ზეპირი მოსმენის გარეშე.

მსჯავრდებული - ს-----ი, დაბადებული 1-----, საქართველოს მოქალაქე, პირადი №-----, საშუალო განათლების მქონე, ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, რეგისტრირებული: გო-----

კვალიფიკაცია:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილი, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტები.

სასჯელი:

დანაშაულთა ერთობლიობით სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 2(ორი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალია პირობით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 64-ე მუხლის საფუძველზე გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 3(სამი) წელი.

მასვე, საქართველოს სსკ-ის 52¹-ე მუხლის თანახმად, აეკრძალა იარაღის დამზადების, შეძენის, იარაღის (მათ შორის, სამსახურებრივი საშტატო იარაღის) შენახვის, ტარებისა და გამოყენების უფლება 3 (სამი) წლის ვადით.

მასევე, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 52-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, დამატებითი სასჯელის სახით, სახელმწიფოს სასარგებლოდ უსასყიდლოდ ჩამოერთვა დანაშაულის იარაღი - ქარხნული წესით დამზადებული 7,62×51 მმ. კალიბრის, სანადირო კარაბინის მოდელი „-----“ და რუსული წარმოების ქარხნული წესით დამზადებული, 12 კალიბრის ერთლულიანი, თვითდამმუხტავი, სანადირო თოფის მოდელი „-----“.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

მხარეთა პოზიციები:

გორის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 11 ნოემბრის განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა სახელმწიფო ბრალმდებელმა **ო-----მა.** წარმოდგენელი სააპელაციო საჩივრით, აპელანტმა მოითხოვა პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის სასჯელის ნაწილში ცვლილების შეტანა. კერძოდ, მსჯავრდებულ ს-----ის მიმართ უფრო მკაცრი სასჯელის განსაზღვრა, ვინაიდან პირველი ინსტანციის განაჩენი სასჯელის ნაწილში მიაჩნია ლმობიერად, არასამართლიანად, რადგან სასამართლომ სასჯელის დანიშვნის დროს არ გაითვალისწინა ს-----ის პიროვნება, ჩადენილი დანაშაულების სიმრავლე და სპეციფიკურობა, მსჯავრდებულის ჩადენილ ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, ქმედებების განხორციელების სახე და ხერხი. საქმეში არსებული მასალებით უტყუარად, გონივრულ ეჭვს მიღმა დადასტურებულია, რომ ს-----მა ორჯერ იძალადა ფიზიკურად არასრულწლოვან შვილზე, ამასთან, მისივე თანდასწრებით, ფიზიკური ძალადობა განხორციელა მეუღლეზე, მ-----ზე და სიცოცხლის მოსპობით დაემუქრა მას. აპელანტს მიაჩნია, რომ ჩადენილი დანაშაულების სიმრავლე და სპეციფიკურობა, ცალსახად მიუთითებს იმაზე, რომ ს-----ი არის აშკარად გამოხატული მოძალადე და მაღალია მისი მხრიდან ახალი (ძალადობრივი) დანაშაულის ჩადენის საფრთხე, რის გამოც დანიშნული სასჯელი არ არის პროპორციული, არ შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილ დანაშაულებს. აპელანტის შეფასებით, სასამართლომ არ გაითვალისწინა, რომ ს-----მა ჩაიდინა ერთგვაროვანი დანაშაულები-ოჯახის ძალადობის ორი და ოჯახის წევრის მიმართ თოფის გამოყენებით სიცოცხლის მოსპობის მუქარის ფაქტი. აპელანტის მიაჩნია, რომ ს-----ის პიროვნების, მის მიერ განხორციელებული ქმედებების ხასიათის, მისი ინტენსივობის სიმძიმის გათვალისწინებით, მსჯავრდებულის მიმართ დანიშნული სასჯელი ვერ იქნება ეფექტური, ვერ უზრუნველყოფს საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული სასჯელის მიზნების შესრულებას და ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას. რაც შეეხება დაზარალებულ მ-----ის მსჯავრდებულთან შერიგების ფაქტს, უნდა აღინიშნოს, რომ მოცემული ფაქტორი ვერ შეცვლის მსჯავრდებულის ბუნებას და მის მიდრეკილებას დანაშაულის ჩადენისაკენ. ს-----ის მიერ ოჯახში ძალადობის ჩადენის წინაპირობა არ ყოფილა ოჯახის წევრებთან არსებული კონფლიქტი, არამედ მან დანაშაულები ჩაიდინა ყოველგვარი წინაპირობის გარეშე, ყოფით საკითხებზე წარმოშობილი შელაპარაკებისა. შესაბამისად, დაზარალებულების შერიგების აქტი ვერ იქნება რელევანტური მსჯავრდებულის პასუხისმგებლობის შემსუბუქების კუთხით ახალი დანაშაულის ჩადენის თავიდან აცილების გარანტი. ზემოაღნიშნულ გარემოებაზე მითითებით, ბრალდების მხარე მიიჩნევს, რომ მსჯავრდებულს უნდა დაენიშნოს უფრო მკაცრი სასჯელი, რაც დაკავშირებული იქნება თავისუფლების აღკვეთასთან.

ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივარზე დაცვის მხარემ, მსჯავრდებულ მსჯავრდებულ ს-----ის ადვოკატმა **ნ-----მა** წარმოადგინა შესაგებელი, რომლითაც ითხოვა გორის რაიონული პროკურატურის პროკურორის **ო-----ის** სააპელაციო საჩივრის არ დაკმაყოფილება.

გორის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 11 ნოემბრის განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა მსჯავრდებულ ს-----ის ადვოკატმა **ნ-----მა**. წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივრით აპელანტმა მოითხოვა გასაჩივრებულ განაჩენში ცვლილების შეტანა მსჯავრდებულ ს-----ის მიმართ, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 52-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, განსაზღვრულ დამატებითი სასჯელის ნაწილში. საქმეში წარმოდგენილი 2019 წლის 25 მაისის წერილის თანახმად, სსიპ საქართველოს შსს მომსახურეობის სააგენტოს აღმოსავლეთის რეგიონალური დეპარტამენტის გორის მომსახურეობის ცენტრში არსებული ელექტრონულ მონაცემთა ბაზის მიხედვით, ს---- მ----- კ-----ის სახელზე ირიცხება შემდეგი ცეცხლსასროლი იარაღები: 1. გლუვლულიანი სანადირო თოფი მარკა-მოდელი „M----- კალიბრი 12, „B“ -კატეგორიით, (შენახვა ტარების უფლებით), 2. გლუვლულიანი სანადირო თოფი მარკა-მოდელი „I-----ალიბრი 12, „B“ -კატეგორიით (შენახვა ტარების უფლებით). 3. ცეცხლსასროლი შაშხანა მარკა-მოდელი „-----“ იარაღის N----- (შენახვა-ტარების უფლებით). შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმით ს-----ის საცხოვრებელი სახლიდან ამოღებულია კარაბინის მოდელის „-----“ და რუსული წარმოების ქარხნული წესით დამზადებული, 12 კალიბრის ერთლულიანი, თვითდამმუხტავი, სანადირო თოფი მოდელი „----- გამოძიების ეტაპზე არ ჩატარებულა არანაირი საგამოძიებო მოქმედება, რათა დადგენილიყო რომელი იარაღით განხორციელდა მუქარის ფაქტი, თუმცა მ-----ის ჩვენებაში მითითებულია სანადირო თოფი და არა ცეცხლსასროლი შაშხანა. გამოძიების მასალებიდან ირკვევა, რომ დანაშაულის იარაღს წარმოადგენს ერთი იარაღი-სანადირო თოფი. განაჩენის მიხედვით კი, ს-----ს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 52-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, დამატებითი სასჯელის სახით, ჩამოერთვა დანაშაულის იარაღი, თუმცა მას სასამართლომ ჩამოართვა ორი იარაღი, - ცეცხლსასროლი შაშხანა „-----“, რომელიც საერთოდ არ ყოფილა შემხებლობაში სს საქმესთან. აპელანტს მიაჩნია, რომ ბრალდებამ და სასამართლომ ვერ გამიჯნა დანაშაულის იარაღი, ამან კი არ უნდა იმოქმედოს ბრალდებულის საზიანოდ. მას აკრძალული აქვს იარაღის შენახვა და ტარებაც. ის ვერ ჩაიბარებდა გამოძიებისგან იარაღს, მაგრამ ის გადაეცემოდა მისი ოჯახის სრულწლოვან წევრს, უფრო მეტც შეეძლოთ საქმესთან არადაკავშირებული იარაღის გასხვისება. მისი კანონიერი მფლობელი ჩააბარებდა და მიღებულ თანხას მოახმარდა ოჯახს. ზემოაღნიშნულ გარემოებაზე მითითებით, აპელანტი მიიჩნევს, რომ მსჯავრდებულს უნდა შეუმსუბუქდეს სასჯელი და ცვლილება შევიდეს მის მიმართ დაკისრებულ დამატებითი სასჯელის ნაწილში, რადგან საქმეში მითითებულია დანაშაულის იარაღად-ერთი სანადირო თოფი, შესაბამისად, სასამართლომ დანაშაულის იარაღად არ უნდა მიიჩნიოს ს-----ის სახეზე

რიცხული სხვა იარაღებიც, თუ არსებობს ეჭვი და არ არის დადგენილი დანაშაულის იარაღი ეს საკითხი უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის (მსჯავრდებულის) სასარგებლოდ.

დაცვის მხარის სააპელაციო საჩივარზე ბრალდების მხარეს შესაგებელი არ წარმოუდგენია.

სასამართლომ დაადგინა:

ს-----მა ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა, ე. ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ. მანვე ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა, ე. ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ. მანვე ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა, ე. ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ, არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ, ორი პირის მიმართ. მანვე ჩაიდინა მუქარა, ე. ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში., რაც გამოიხატა შემდეგში:

2019 წლის თებერვლის თვეში, **ქ-----ში** მდებარე მათ საცხოვრებელ სახლში, **ს-----მა** ეჭვიანობის გამო, არასრულწლოვანი შვილების - **ა----- კ-----ისა და მ----- კ-----ის** თანდასწრებით, მეუღლეს - **მ-----ს** სახეში ერთხელ დაარტყა ხელი, რის შედეგადაც **მ-----მა** განიცადა ფიზიკური ტკივილი. იმავდროულად სანადირო თოფის გამოყენებით, **ს-----ი** სიცოცხლის მოსპობით დაემუქრა **მ-----ს**, რა დროსაც ამ უკანასკნელს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

2019 წლის 20 აპრილს, საღამოს საათებში, **ქ-----ში** მდებარე **მ-----ის** საცხოვრებელ სახლში, მთვრალ მდგომარეობაში მყოფმა **ს-----მა** წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვან შვილს - **მ----- კ-----ს**, ცეკვაზე უარის თქმის გამო სახეში ერთხელ დაარტყა ხელი, რის შედეგადაც **მ----- კ-----მა** განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2019 წლის 20 აპრილს, საღამოს საათებში, **ქ-----ში** მდებარე მათ საცხოვრებელ სახლში, მთვრალ მდგომარეობაში მყოფმა **ს-----მა** წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვან შვილს, **მ----- კ-----ს**, სახეში რამდენიმეჯერ დაარტყა ხელი, რის შედეგადაც **მ----- კ-----მა** განიცადა ფიზიკური ტკივილი. იმავდროულად, შელაპარაკებისას, **ს-----მა** **მ----- კ-----ის** თანდასწრებით მეუღლეს - **მ-----ს** სახეში ერთხელ დაარტყა ხელი

და ყელში მოუჭირა ხელი, რის შედეგადაც მ-----მა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 297-ე მუხლის „ზ“ ქვეპუნქტის თანახმად, „საპელაციო საჩივარი განიხილება საჩივრისა და მისი შესაგებლის ფარგლებში“. ვინაიდან, მოცემულ საქმეზე განაჩენი დაცვის და ბრალდების მხარის მიერ გასაჩივრებულია მხოლოდ სასჯელის ნაწილში, პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენში ჩამოყალიბებული სასამართლოს დასკვნები და დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები ს-----ის ბრალულობასთან დაკავშირებით მიიჩნევა დადასტურებულად.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილის თანახმად, საპელაციო სასამართლო უფლებამოსილია საჩივრის დასაშვებად ცნობიდან ორი კვირის ვადაში, ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილოს მხარის საჩივარი ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულთა საქმეებზე, ასევე საჩივარი მხოლოდ სასჯელის შემცირების თაობაზე.

პირველი ინსტანციის სასამართლოში, საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე, დაზარალებულმა მ-----მა გამოიყენა მისთვის საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 49-ე მუხლით მინიჭებული უფლება და უარი განაცხადა მისი ახლო ნათესავის - მეუღლის წინააღმდეგ ჩვენების მიცემაზე.

დაზარალებულმა მ----- კ-----მა გამოიყენა მისთვის საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 49-ე მუხლით მინიჭებული უფლება და უარი განაცხადა მისი ახლო ნათესავის - მამის წინააღმდეგ ჩვენების მიცემაზე.

სასამართლო სხდომაზე გამოხატული პოზიციის (განმარტების) მიხედვით ბრალდებულმა ს-----მა თავი დამნაშავედ ცნო წარდგენილ ბრალდებაში და სრულად დაეთანხმა მტკიცებულებებში ასახულ ფაქტობრივ გარემოებებს.

სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა გამომძიებელმა - ლ-----მა, ექსპერტმა ტ-----ემ დაადასტურეს მათ მიერ და მათი მონაწილეობით ჩატარებული საგამოძიებო და საპროცესო მოქმედებების კანონთან შესაბამისობა და სისწორე. ექსპერტმა ტ-----ემ დაადასტურა ბალისტიკური ექსპერტიზის N---- დასკვნის სისწორე.

პალატას მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ გამოკვლეული და პრეიუდიციული მნიშვნელობის მქონე მტკიცებულებების სამართლებრივი შეფასებისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე, სრულად დაადგინა საქმის ფაქტობრივი გარემოებები და სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა მსჯავრდებულ ს-----ის ქმედებებს. საქმეში არსებული, ერთმანეთთან შეთანხმებული და საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის საფუძველზე მიღებული უდავო მტკიცებულებებით, კერძოდ: მოწმეების: ნ-----

გამოკითხვის ოქმებით, ამოღებული ნივთიერი მტკიცებულებებით, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმით და ფოტოცხრილით, დაზარალებულის მონაწილეობით ჩატარებული საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმით, სამედიცინო, ბალისტიკური, ნარკოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნებით და საქმეში არსებულ სხვა უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დასტურდება მსჯავრდებულ ს-----ის მიერ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,151-ე მუხლის პირველი ნაწილით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულთა ჩადენის ფაქტი.

საპროცესო ნორმათა დაცულობა:

სააპელაციო პალატამ, შეამოწმა გასაჩივრებული განაჩენი და მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ ყოველმხრივ და ობიექტურად შემოწმდა მხარეთა მიერ შეკრებილი და წარმოდგენილი მტკიცებულებები, შეფასდა თითოეული მათგანი, საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობის და უტყუარობის თვალსაზრისით, ანალიზი გაუკეთდა მათ, მოხდა მათი ერთმანეთთან შეჯერება. განაჩენში ჩამოყალიბებული სასამართლო დასკვნები შეესაბამება საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს. სასამართლოს მიერ დადგენილია ყველა ფაქტობრივი გარემოება, რაც საჭიროა დასაბუთებული განაჩენის გამოსატანად. მსჯავრდებულის ქმედებებს მიეცა სწორი სამართლებრივი შეფასება.

სამართლებრივი შეფასება:

მტკიცებულებათა შეფასების შემდგომ პალატა მივიდა დასკვნამდე, რომ ერთმანეთთან შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს, რომ ს-----მა ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა, ე. ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ. მანვე ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა, ე. ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ. მანვე ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა, ე. ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ, არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ, ორი პირის მიმართ. მანვე ჩაიდინა მუქარა, ე. ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც

იმას, ვისაც ემუქრებიან გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში, დანაშაულები გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,151-ე მუხლის პირველი ნაწილით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით.

პასუხიმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

ს-----ის პასუხიმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოება ის, რომ აღიარებს და ინანიებს ჩანადენილ დანაშაულებს, გამოხატავს მზაობას, რომ მისი მხრიდან ადგილი არ ექნება ანალოგიური ხასიათის დანაშაულის ჩადენას, შერიგებულია დაზარალებულებთან.

ს-----ის პასუხიმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებაა, საქართველოს სსკ-ის 11¹,151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის, საქართველოს სსკ-ის 53¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, დანაშაულის ჩადენა ოჯახის წევრის მიმართ, არასრულწლოვანი შვილების თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ და იარაღის გამოყენებით.

სასჯელის და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

პალატა არ იზიარებს ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას მსჯავრდებულისთვის უფრო მკაცრი სასჯელის დანიშვნის თაობაზე, შემდეგ გარემოებათა გამო:

სასჯელის დანიშვნისას პალატა ყურადღებას მიაქცევს სასჯელის მიზნების რეალურად შესრულებას, რაც უკავშირდება სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დანაშაულის ჩამდენი პირის რესოციალიზაციას. ასევე გასათვალისწინებელია ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნის შესრულების საჭიროება სასჯელის პროპორციული და ეფექტური ღონისძიების გამოყენების გზით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის პირველი მუხლის მე-3 ნაწილში განსაზღვრულია, რომ ამ კოდექსის მიზანია დანაშაულებრივი ხელყოფის თავიდან აცილება და მართლწესრიგის დაცვა. აღნიშნულიდან გამომდინარე, პრევენციულობა (დანაშაულის თავიდან ასაცილებლად წინასწარი ზომების მიღება) უმნიშვნელოვანესია სანქციის განსაზღვრისას.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს დამნაშავის პასუხიმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს,

დამნაშავის წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს, ყოფაქცევას ქმედების შემდეგ, განსაკუთრებით - მის მისწრაფებას, აანაზღაუროს ზიანი, შეურიგდეს დაზარალებულს.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53¹-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, ამ მუხლის პირველი ან მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული დამამძიმებელი გარემოების არსებობისას დანაშაულის ჩადენის დროს ვადიანი თავისუფლების აღკვეთის დანიშვნისას მოსახდელი სასჯელის ვადა სულ მცირე 1 წლით უნდა აღემატებოდეს ჩადენილი დანაშაულისათვის ამ კოდექსის შესაბამისი მუხლით ან მუხლის ნაწილით გათვალისწინებული სასჯელის მინიმალურ ვადას.

პალატა განმარტავს, რომ გამამტყუნებელი განაჩენი ნიშნავს სასამართლოს მიერ დანაშაულისა და დამნაშავის შეფასებას, სასჯელი კი არის კანონის რეაქცია ჩადენილ დანაშაულზე. შესაბამისად, სასჯელი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური და ადეკვატური, ამასთან, მას უნდა გააჩნდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი. სასამართლო ხაზს უსვამს სასჯელის სამართლიანობის სწორად განსაზღვრის აუცილებლობას და აღნიშნავს, რომ სასჯელი აუცილებელი და პროპორციული უნდა იყოს კანონის საგანმანათლებლო მიზნების მისაღწევად.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, თუ მსჯავრდებულმა ჩაიდინა განზრახი ნაკლებად მძიმე ან გაუფრთხილებელი დანაშაული და იგი აღიარებს დანაშაულს ან/და თანამშრომლობს გამოძიებასთან, სასამართლო უფლებამოსილია დაადგინოს, რომ დანიშნული სასჯელი ჩაითვალოს პირობითად, თუ მსჯავრდებული წარსულში ნასამართლევია არ ყოფილა განსაკუთრებით მძიმე ან განზრახი მძიმე დანაშაულის ჩადენისათვის. პალატა აცხადებს, რომ აღნიშნული რეგულაციის შემოღებით, კანონმდებელი დამნაშავე პირთა გარკვეულ კატეგორიას აძლევს იმის საშუალებას და შანსს, რომ დანიშნული სასჯელი არ მოიხადონ პენიტენციურ დაწესებულებაში, საზოგადოებისგან იზოლაციაში, რაც სრულად შეესაბამება ზოგადად სასჯელის მიზნების განხორციელებას.

პალატას მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სასჯელის დანიშვნისას გაითვალისწინა რა მსჯავრდებულის მიერ დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მისი განხორციელების სახე, ხერხი, მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, წარსული ცხოვრება და დამნაშავის რესოციალიზაციისა და სამართლიანობის პრინციპიდან გამომდინარე, საქმეში გამოკვლეულ პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებათა გათვალისწინებით, მსჯავრდებულს განუსაზღვრა შესაბამისი მუხლის სანქციით გათვალისწინებული სასჯელი - თავისუფლების აღკვეთის სახით, რაც ჩაუთვალა პირობით.

პალატა ვერ დაეთანხმება სააპელაციო საჩივარში მითითებულ გარემოებას, რომ

მსჯავრდებულის მიმართ დანიშნული სასჯელი არის არასამართლიანი, ვინაიდან კონკრეტული დანაშაულისათვის გათვალისწინებული სანქციის ფარგლებში დანიშნული სასჯელის პირობით ჩათვლა ყოველთვის არ გულისხმობს მის უსამართლობას.

სააპელაციო პალატა ყურადღებას მიაპყრობს სახელმწიფო ბრალმდებლის მიერ ს-----ის მიმართ დანიშნული სასჯელის გამკაცრების საფუძვლად მითითებულ არგუმენტებს, რომ მსჯავრდებულის მიმართ სასამართლოს მიერ დანიშნული მსუბუქი სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს, ვინაიდან მსჯავრდებულის მიერ ჩადენილია ძალადობრივი დანაშაული ოჯახის წევრების მიმართ, რაც იძლევა საფუძველს, ვარაუდისთვის რომ მან შესაძლოა მომავალშიც გააგრძელოს დანაშაულებრივი ქმედება. სააპელაციო პალატის აზრით, აღნიშნული წარმოადგენს ჰიპოტეტიურ მოსაზრებას და ბრალდების მხარის პოზიცია დაუსაბუთებელი და აზრს მოკლებულია. მსჯავრდებულ ს-----ის პიროვნება არ შეიძლება განხილულ იქნას, როგორც აბსტრაქტული დანაშაულის სუბიექტი. გორის რაიონული სასამართლოს განაჩენის გამოტანიდან სააპელაციო სასამართლოში განაჩენის გამოტანამდე ს-----ის მხრიდან მეუღლის, ან შვილის მიმართ ფსიქოლოგიურ ან ფიზიკურ ძალადობას ადგილი არ ჰქონია (საწინააღმდეგო არგუმენტი ბრალდების მხარეს არ წარმოუდგენია). ამდენად, სახელმწიფო ბრალმდებლის ზემოთ მითითებული აბსტრაქტული მოსაზრება მოკლებულია კანონიერ საფუძველს და ვერ იქნება გაზიარებული.

სააპელაციო პალატა ვერ გაიზიარებს სახელმწიფო ბრალმდებლის მიერ ს-----ის მიმართ დანიშნული სასჯელის გამკაცრების საფუძვლად მითითებულ არგუმენტს, რომ მსჯავრდებულმა ჩაიდინა დანაშაული ოჯახის წევრის მიმართ, არასრულწოვნის მიმართ, არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ, რის გამოც სასამართლოს უფრო მკაცრი სასჯელი უნდა გამოყენებინა. პალატა მოცემულ შემთხვევაში, მხედველობაში იღებს ერთი მხრივ იმ გარემოებას, რომ ს-----მა ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა შვილის და მეუღლის მიმართ, არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ, რისთვისაც მას უნდა დაეკისროს სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა, ვინაიდან აღნიშნული გარემოება წარმოადგენს მის მიერ ჩადენილი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული ქმედების ობიექტური მხარის ნიშნებს, ურომლისოდაც აღნიშნული კვალიფიკაციით გათვალისწინებული დანაშაულები სახეზე არ გვექნება. გარდა ამისა, აღნიშნულ გარემოებას სასჯელის განსაზღვრისას სააპელაციო პალატა მხედველობაში არ მიიღებს, ვინაიდან საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-4 ნაწილის შესაბამისად, თუ ამ კოდექსის კერძო ნაწილის მუხლი ან მუხლის ნაწილი დანაშაულის შემადგენლობის ნიშნად ითვალისწინებს შემამსუბუქებელ ან დამამძიმებელ გარემოებას, იგივე გარემოება სასჯელის დანიშვნის დროს მხედველობაში არ მიიღება. ასევე, საქართველოს სსკ-ის 53¹-ე

მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, თუ ამ კოდექსის კერძო ნაწილის მუხლში ან მუხლის ნაწილში მითითებულია ამ მუხლის პირველი ან მე-2 ნაწილით გათვალისწინებულ გარემოებაზე, როგორც დანაშაულის მაკვალიფიცირებელ ნიშანზე, სასჯელის დანიშვნისას მხედველობაში არ მიიღება ამ მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული წესი. რაც შეეხება, საქართველოს სსკ-ის 111,151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენას, ოჯახის წევრის მიმართ, არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ და იარაღის გამოყენებით, მსჯავრდებულ ს-----ს სასჯელი დანიშნული აქვს საქართველოს სსკ-ის 53¹-ე მუხლის მე-3 ნაწილის დანაწესის გათვალისწინებით, კერძოდ, აღნიშნული მუხლის სანქციით გათვალისწინებული სასჯელის მაქსიმუმი - 1 წლით თავისუფლების აღკვეთა. ამდენად, აღნიშნული არგუმენტი არ შეიძლება გამოყენებულ იქნას მსჯავრდებულისათვის უფრო მკაცრი სასჯელის დასანიშნად.

სააპელაციო პალატა აქვე აღნიშნავს, რომ საჩივარში მითითებული გარემოებები, ის რომ ს-----მა ჩაიდინა დანაშაულები ოჯახის წევრების, მათ შორის არასრულწლოვანი შვილის მიმართ, არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ, ხოლო მუქრა განახორციელა ასევე იარაღის გამოყენებით, ცნობილი იყო პირველი ინსტანციის სასამართლოში საქმის განხილვისას, რადროსაც საკითხის გადაწყვეტისას სასამართლომ მსჯავრდებულის პიროვნებასთან, ბრალად შერაცხული ქმედების სიმძიმესა და ხასიათთან ერთად, შეაფასა და გაითვალისწინა ბრალდების მხარის მიერ მითითებული საფრთხეებიც და სწორედ, აღნიშნული გარემოებების შეფასებითა და გათვალისწინებით მიიღო შესაბამისი გადაწყვეტილება.

სააპელაციო პალატა სასჯელის დანიშვნისას ყურადღებას მიაქცევს სასჯელის მიზნების რეალურად შესრულებას, რაც უკავშირდება სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დანაშაულის ჩამდენი პირის რესოციალიზაციას.

პალატა მსჯავრდებულ ს-----ის მიმართ დანიშნული სასჯელის თანაზომიერების შეფასებისას ყურადღებას გაამახვილებს სტამბოლის კონვენციის განმარტებითი ანგარიშზე, რომლის თანახმად, ბავშვები ხშირად ხდებიან ოჯახში ძალადობის მსხვერპლნი. ოჯახში ძალადობა არასრულწლოვნის მიმართ, როგორი ფორმითაც არ უნდა გამოვლინდეს, სავალალო გავლენას ახდენს ბავშვის ემოციურ და ფსიქიკურ მდგომარეობაზე და მოწყვლადს ხდის აგრესიული ქცევების ათვისებისა და შემდგომში გამოვლინების მიმართ. გაეროს ბავშვთა უფლებების კონვენციის მე-19 მუხლი მონაწილე სახელმწიფოებს ავალდებულებს ყველა საჭირო საკანონმდებლო, ადმინისტრაციულ, სოციალურ და საგანმანათლებლო ღონისძიებებს მიმართონ, რათა ბავშვი დაიცვან მშობლების, კანონიერი მეურვეების ან ბავშვზე მზრუნველი ნებისმიერი სხვა პირის მხრიდან ყველა ფორმის ფიზიკური თუ ფსიქოლოგიური ძალადობისაგან, შეურაცხყოფისა თუ ბოროტმოქმედებისაგან, იმისაგან, რომ ბავშვი მოკლებული არ იყოს ზრუნვას ან დაუდევრად ექცეოდნენ, უხეშად ეპყრობოდნენ ან ექსპლუატაციას

უწევდნენ, აგრეთვე სექსუალურ ძალადობას იჩენდნენ.

ოჯახში ძალადობის საქმეებზე სასჯელის უმთავრეს მიზანს წარმოადგენს ძალადობის აღკვეთა, მსხვერპლის დაცვა, მოძალადის მიმართ ეფექტიანი იძულების ღონისძიების გამოყენება და პრევენცია. „ქალთა მიმართ ძალადობისა და ოჯახში ძალადობის პრევენციისა და აღკვეთის შესახებ“ ევროპის საბჭოს კონვენციის (სტამბოლის კონვენციის) 45-ე მუხლი მოუწოდებს ხელშემკვრელ სახელმწიფოებს, გაატარონ ყველა საჭირო ზომები იმისთვის, რომ ოჯახში ძალადობის დანაშაულები იყოს დასჯადი „ეფექტური, თანაზომიერი და გადამარწმუნებელი ზეგავლენის მქონე“ სანქციის მეშვეობით. ერთის მხრივ, სახელმწიფო ვალდებულია რეაგირების გარეშე არ დატოვოს ოჯახში ძალადობის შემთხვევები და მოახდინოს დროული და სათანადო ინტერვენცია ყველა შემთხვევაში, განსაკუთრებით კი, თუ მსხვერპლი არასრულწლოვანია, ხოლო მეორეს მხრივ, მშობელსა და შვილებს შორის არსებული განსაკუთრებული ურთიერთობიდან გამომდინარე, ყურადღებას მიაქცევს მიღებული ღონისძიებების ზომიერებას, რათა ჩარევა არ აღმოჩნდეს გაუმართლებელი და უფრო მეტი ტკივილის მომტანი არასრულწლოვნისათვის. მოცემულ შემთხვევაში, პალატა სხვა გარემოებებთან ერთად, საგანგებო ყურადღებას აქცევს ძალადობის ხასიათს და მის ინტენსიურობას, მსჯავრდებულის დამოკიდებულებას ჩადენილი ქმედებისადმი და სამომავლოდ ძალადობის განმეორების რისკებს.

ამასთან, გასათვალისწინებელია, რომ **ს**-----მა აღიარა და გულწრფელად მოინანია არასრულწლოვანი შვილის და მეუღლის მიმართ ჩადენილი ძალადობრივი ქმედება, რომელიც არ გამოირჩეოდა ისეთი დაუნდობელი ხასიათითა და მომეტებული საშიშროებით, რაც აუცილებელს გახდიდა **ს**-----**ის** იზოლირებას ოჯახის, მათ შორის არასრულწლოვანი შვილებისა და საზოგადოებისაგან საპატიმრო სასჯელის გამოყენებით. ამავდროულად საქმის მასალებით დადგენილია, რომ **ს**-----**ი** აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, არ არის ნასამართლევ, კმაყოფაზე ჰყავს არასრულწლოვანი შვილები, რისი გათვალისწინებითაც, პალატა თვლის, რომ არსებობს მის მიმართ პირობითი მსჯავრის გამოყენების საკანონმდებლო საფუძვლები.

მოცემულ შემთხვევაში პალატა ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენს **ს**-----**ის** მიმართ, დანაშაულთა ერთობლიობით, თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული სასჯელის პირობით მსჯავრად ჩათვლის შესახებ და ითვალისწინებს რა **ს**-----**ის** პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებებს, კერძოდ, **ს**-----**ის** მიერ ჩადენილია ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულები, აცნობიერებს მის მიერ ჩადენილი ქმედებების დანაშაულებრივ ხასიათს, რასაც აღიარებს და გულწრფელად ინანიებს, უდავოდ გახდა ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებების უმეტესი ნაწილი, ხელი შეუწყო სწრაფი მართლმსაჯულების განხორციელებას, შერიგებულია დაზარალებულებთან, ასევე იმ გარემოებას, რომ **ს**-----**ის** მიმართ პირველად უნდა იქნეს სისხლისსამართლებრივი სანქცია გამოყენებული. ზემოაღნიშნული გარემოებების მხედველობაში მიღებით, **ს**-----**ის** მიმართ პირველივე შემთხვევაში საპატიმრო სასჯელის გამოყენება ზედმეტად

მკაცრად მიაჩნია, ვინაიდან შემცირებულია მისგან მომდინარე საფრთხეები, რომლის აღკვეთა ს-----ის პიროვნების, ასევე ჩადენილი დანაშაულებისადმი მისი დამოკიდებულებისა და სინანულის გათვალისწინებით, შესაძლებელი იქნება არასაპატიმრო სასჯელის გამოყენების პირობებშიც.

ამასთან, ბრალდების მხარის მიერ სააპელაციო პალატის წინაშე მსჯავრდებულის პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოების დამადასტურებელი რაიმე ახალი მტკიცებულება დამატებით არ ყოფილა წარმოდგენილი, რაც სასამართლოს შესაძლებლობას მისცემდა ემსჯელა მისთვის დანიშნული სასჯელის დამძიმებაზე.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 52-ე მუხლის მე-2 ნაწილის მიხედვით, დანაშაულის საგნის ან/და იარაღის ან დანაშაულის ჩასადენად გამიზნული ნივთის ჩამორთმევა ნიშნავს ბრალდებულისთვის, მსჯავრდებულისთვის მის საკუთრებაში ან კანონიერ მფლობელობაში არსებული, განზრახი დანაშაულის ჩასადენად გამოყენებული ან ამისათვის რაიმე სახით გამიზნული ქონების სახელმწიფოს სასარგებლოდ უსასყიდლოდ ჩამორთმევას. დანაშაულის საგნის ან/და იარაღის ან დანაშაულის ჩასადენად გამიზნული ნივთის ჩამორთმევა ხდება სასამართლოს მიერ, ამ კოდექსით გათვალისწინებული ყველა განზრახი დანაშაულისათვის, იმ შემთხვევაში, როდესაც სახეზეა დანაშაულის საგანი ან/და იარაღი ან დანაშაულის ჩასადენად გამიზნული ნივთი და მათი ჩამორთმევა საჭიროა სახელმწიფო და საზოგადოებრივი აუცილებლობიდან ან ცალკეულ პირთა უფლებებისა და თავისუფლებების დაცვის ინტერესებიდან გამომდინარე ანდა ახალი დანაშაულის თავიდან ასაცილებლად. მოცემულ შემთხვევაში, სისხლის სამართლის საქმეში არსებული მტკიცებულებების შეფასების შედეგად დადგენილია, რომ სანადირო თოფის გამოყენებით, ს-----ი სიცოცხლის მოსპობით დაემუქრა მ-----ს, რა დროსაც ამ უკანასკნელს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში. შესაბამისად, დანაშაულის ჩადენის იარაღს წარმოადგენს რუსული წარმოების ქარხნული წესით დამზადებული, 12 კალიბრის ერთლულიანი, თვითდამმუხტავი, სანადირო თოფი მოდელი „----- და ს-----ს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 52-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანხმად, ოჯახის წევრების უფლებებისა და თავისუფლებების დაცვის ინტერესებიდან გამომდინარე და ახალი დანაშაულის თავიდან ასაცილებლად, სწორედ აღნიშნული სანადირო თოფი უნდა ჩამოერთვას. ამასთან, ს-----ს შენახვისა და ტარების უფლებით რეგისტრირებული აქვს ქარხნული წესით დამზადებული 7,62×51 მმ. კალიბრის, სანადირო კარაბინის მოდელი „-----“, რომლიც არ წარმოადგენს დანაშაულის ჩადენის იარაღს და აღნიშნულის გამოყენების წესების დარღვევისათვის არასდროს არ არის შემჩნეული მსჯავრდებული, რის გამოც პალატის შეფასებით, უნდა დაუბრუნდეს მის მესაკუთრეს. შესაბამისად, მსჯავრდებულ ს-----ის ადვოკატის ნ-----ის სააპელაციო საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს.

ამასთან, გასათვალისწინებელია, რომ საქართველოს სსკ-ის 52¹ მუხლის მე-6 ნაწილის თანახმად, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვის

შემთხვევაში იარაღის ჩამორთმევა ხდება და ჩამორთმეული იარაღი შეინახება საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით;

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, **ს-----ის** მიმართ სასჯელის ისეთი სახე და ზომის განსაზღვრა, რაც ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დამნაშავის რესოციალიზაციას, ასეთ ეფექტურ ღონისძიებად პალატას მიაჩნია პირობითი მსჯავრის გამოყენება და მის მიმართ გამოსაცდელი ვადის დადგენა, რაც სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს და **ს-----ის** სათანადო ქცევას. ამასთან, მის მიმართ სსკ-ის 52¹ მუხლის თანახმად, იარაღის დამზადების, შეძენის, იარაღის (მათ შორის, სამსახურებრივი საშტატო იარაღის) შენახვის, ტარებისა და გამოყენების უფლების აკრძალვა 3 (სამი) წლის ვადით და საქართველოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 52-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, დამატებითი სასჯელის სახით, სახელმწიფოს სასარგებლოდ უსასყიდლოდ დანაშაულის იარაღის - რუსული წარმოების ქარხნული წესით დამზადებული, 12 კალიბრის ერთლულიანი, თვითდამმუხტავი, სანადირო თოფის მოდელი „----- ჩამორთმევა, სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს და **ს-----ის** სათანადო ქცევას. აღსანიშნავია, რომ სასჯელის პირობით ჩათვლის და გამოსაცდელი ვადის დაწესების მიზანი არ არის დანაშაულის ჩამდენი პირის სისხლისსამართლებრივი ზემოქმედებისგან სრულად გათავისუფლება. გამოსაცდელი ვადა ის პირობაა, რომლის განმავლობაშიც მსჯავრდებულმა არ უნდა ჩაიდინოს ახალი დანაშაული და უნდა შეასრულოს მისთვის დაკისრებული მოვალეობა.

სააპელაციო პალატის შეფასებით, სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

პალატას მიაჩნია, რომ **ს-----ის** მიმართ, დანაშაულთა ერთობლიობით, დანიშნული სასჯელი სამართლიანია, რაც უზრუნველყოფს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული მიზნების განხორციელებას, როგორცაა სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, გორის რაიონული პროკურატურის პროკურორის **ო-----ის** სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო მსჯავრდებულ **ს-----ის** ადვოკატის **ნ-----ის** სააპელაციო საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს და გორის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 11 ნოემბრის განაჩენში შევიდეს ცვლილება.

სარეზოლუციო ნაწილი:

პალატამ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 22-ე მუხლის მე-6 ნაწილით, 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილით, 298-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით და მე-2 ნაწილით, 302-ე მუხლის პირველი ნაწილით

დაადგინა:

გორის რაიონული პროკურატურის პროკურორის **ო-----ის** სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.

მსჯავრდებულ ს-----ის ადვოკატის **ნ-----ის** სააპელაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს.

გორის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 11 ნოემბრის განაჩენში შევიდეს ცვლილება.

ს-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,151-ე მუხლის პირველი ნაწილით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულებისთვის დასასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის 1(ერთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის 1(ერთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის 2(ორი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის 2(ორი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით.

მასვე, საქართველოს სსკ-ის 52¹-ე მუხლის თანახმად, აეკრძალოს იარაღის დამზადების, შეძენის, იარაღის (მათ შორის, სამსახურებრივი საშტატო იარაღის) შენახვის, ტარებისა და გამოყენების უფლება 3 (სამი) წლის ვადით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და

საბოლოოდ, ს-----ს დანაშაულთა ერთობლიობით სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 2(ორი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 64-ე მუხლის საფუძველზე გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 3(სამი) წელი.

მასვე, საქართველოს სსკ-ის 52¹-ე მუხლის თანახმად, აეკრძალოს იარაღის დამზადების, შეძენის, იარაღის (მათ შორის, სამსახურებრივი საშტატო იარაღის) შენახვის, ტარებისა და გამოყენების უფლება 3 (სამი) წლის ვადით. აღნიშნული უფლებების შეზღუდვის ვადა აეთვალოს განაჩენის კანონიერ ძალაში შესვლის მომენტიდან.

მასვე, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 52-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, დამატებითი სასჯელის სახით, სახელმწიფოს სასარგებლოდ უსასყიდლოდ ჩამოერთვას დანაშაულის იარაღი - რუსული წარმოების ქარხნული წესით დამზადებული, 12 კალიბრის ერთლულიანი, თვითდამმუხტავი, სანადირო თოფი მოდელი „-----“.

ცნობად იქნეს მიღებული, რომ ს-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმებულია და განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში სრულად დაუბრუნდეს გირაოს სახით შეტანილი ფულადი თანხა მის შემტანს.

მსჯავრდებულ ს-----ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის პერიოდი 2019 წლის 21 აპრილიდან 2019 წლის 9 აგვისტოს ჩათვლით.

საქართველოს სსკ-ის 66-ე მუხლის შესაბამისად, პირობით მსჯავრდებულის ყოფაქცევის კონტროლი და მისი დახმარება განახორციელოს დანაშაულის პრევენციის, არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ბიურომ მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

ნივთიერი მტკიცებულება: ქარხნული წესით დამზადებული 7,62×51 მმ. კალიბრის, სანადირო კარაბინის მოდელი „-----“, სისხლის სამართლის საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ, დაუბრუნდეს მესაკუთრეს ს-----ს კანონმდებლობით დადგენილი წესით;

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოტანისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით, მისი გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

მაკა გველესიანი

